

Quotidiana Christiani Militis Tesseræ

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

6. Dies Decembris. Deum videbis non alio bono bonum; sed bonum omnis boni. S. Augustinus l. 8. de Trinit. c. 3.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

mensa manducare panem Angelorum. Tuus est, quia in hæredem sui descripsit te : est enim Remunerator. Plus quàm satis fuisset, etiam pro aeternitate, ut sic loquar, laborum, permittere, ut per transfennam videres faciem ejus ; quam videre, salus est videntis. Voluit pro momento laboris ; is, cui est, est semper, & te quoque semper videre faciem Patris ejus. Quid jam superest, quàm ut ames eum ; ut Patrem, Filius ; ut Salvatorem, redemptus ; ut Sanctificatorem, justus ; ut Convivatorem, conviva ; ut Haeres, hæreditatem : ut, qui tuus est hîc in medio Babilonis ; sit semper tuus in illa, quæ sursum est, Jerusalem. Quocirca :

Ut tibi perpetuum sit lumen, dilige Numer.

6. DIES DECEMBRIS.

Deum videbis non alio bono bonum ; sed bonum omnibus boni. *S. Augustinus l. 8. de Trinit. c. 3.*

Deus solus I.
bonus, &
summum
Bonum.

DIvius Augustinus divinè divinâ Bonitate differit, dum ab ea removet omne creatum bonum, sic ipse : *Nemas, nisi bonum, quia bona est terra altitudine montium, & temperamento collium, & planicie camporum, & bonum pradium, amabile, ac fertile. Et bona domus, paribus membris disposita, & ampla, & lucida : & bona animalia, animata corpora : & bonus aer, modestus, & salubris : bonus cibus suavis, & aptus valetudinis, & bona valetudo sine doloribus, & lassitudine, &c. Quid plura, & plura? bonum hoc, & bonum illud. Tolle hoc, & illud ; & vide ipsum bonum, si potes : ita Deum videbis, non alio bono bonum ; sed bonum omnibus boni. Quæritur*

ô anima objectum aliud, quò se referat ; & quò se occupat vagabundus tuus amor ? si amor feratur in Bonum ; Ecce Bonum omnis boni ? si amos bona, quæ sunt facta ; cur non amas Deum , per quem sunt facta ? Non tantum est Deus bonus, & solus bonus: non tantum est bonum, & omne bonum; sed in te est bonus, & tuum bonum; quia est Deus cordis tui. Amorem, alia simulant, cor probat: alia adumbrant, cor exprimit. Nisi amor sit inquilinus cordis, non est Amor: Cor, amoris est lac, illic est domesticus; Amoris est civitas, illic est civis; Amoris est patria, illic est popularis; Amoris est Basilica, illic est Rex; Amoris est sacrarium, illic est Sacerdos; Amoris est schola, illic est Magister: Amoris est cœlum, illic est Deus. Cor igitur Deum ostendit; imò convincit esse amabilem, quia solus explet magnum illud cavum cordis. Circumfer cor per omnia amabilia; vagabitur, non satiabitur, ambulabit, non quiescet.

II. Amor cordis, Deum facit sui possessorem: quod si tu cum altero divides, atque adedò dimidium tantum tribuas; de possessione Deum deturbas: ille, quàm amat integrum, tam non amat divisum. Sicut Regnum divisum: sic & cor divisum desolabitur. An non satis magnus est Deus, ut impleat sinum cordis, cujus magnitudinis non est finis? Implet cœlum, & terram; & non poterit implere pugillum terræ? Planè deficis, si præter Deum aliquid tibi sufficit. Itaque erit Deus, & Deus cordis tui; si solus sit totius. Amor partus est amoris; ut redameris amorem. An non extorquebit à te, amor ejus æternus in te, amorem angustissimi, quo vivis, temporis? Non meretur amoris æternitas, amoris momentum?

Tam

Tam est antiquus ejus in te amor; quam est ille, ipse, qui est antiquus dierum. Jacobo Patriarcha, ut potiretur amatâ Rachaele, septem anni videbantur dies pauci, præ amoris magnitudine. Amavit te Deus cæli & terræ, jam inde à principio, quando creavit cælum, & terram: hoc est plus, quam à quadraginta sæculis; & quia tot sæcula videbantur illi minus, quam dies pauci; charitate perpetuâ dilexit te. Quanta est ista amoris intensio; tanta est tua redamandi obligatio. Amari ab amatore infinito, licet tantùm vel ad momentum, est immensi respectu momenti; quia ejus amor vel tantillus est, supra omne pretium inæstimabilis. Quid erit ab amatore infinito, amatum fuisse à tempore infinito; imò, ante omne tempus ab æterno? sed quid in te amavit Deus ab æterno? Non te, sed se; non tuam speciem, sed suam imaginem; non tuum amorem, sed suum quem, si tu non amas in tempore, si non desideras amare æternum; odio ejus æterno ob indignitatem dignus.

III. Inter omnia dona, palmare donum, est ipse Amor: ideò enim quis donat, quia amat. Sic & inter omnia beneficia occupat primas, Amor; cui proprium est primùm bene velle, deinde benefacere: itaque, quò antiquior est amator, tantò debet tibi antiquius esse beneficium: igitur, charitas, quæ te dilexit, qui est charitas, cum fuerit perpetua, beneficium quoque fuit perpetuum: & amor igitur æternus, beneficium est æternum. Etsi nihil aliud contulisset, nisi hoc unicum beneficium, omnia illi deberes, & tua, & totum te. Noluit, qui infinitus est, circumscribi finibus Benevolentia; explicavit te ad

Decemb.

Tessera.

977

ad immensa spatia Beneficentiæ : idcirco idem Amor, qui fuit in æternitate benevolus, fuit in tempore beneficus, eritque deinceps, modo velis, per interminatam æternitatem. Si sis Arithmeticus, revoca, si potes ad calculum, omnia, quæ vixisti, temporis puncta, Angelorum obsequia, naturæ totius in te congesta commoda; omnia ista, sunt amoris Beneficiæ; Benevolentia monumenta; Beneficiæ insignia. Non sunt in aëre tot atomi; quot sunt in te ad amandum Deum stimuli : & amor tam fertilis, erit in pariendo amore in te sterilis? Da, vel parùm illi, qui dedit tibi multum; da modicum illi, qui tibi promittit centuplum : da, vel aliquid illi, qui tibi dedit omnia. Siquidem :

Dat pyra, dat poma; is, qui non habet aurea dona.

7. DIES DECEMB.

Summum Bonum, hoc est tuum bonum : Quid ergo deest, cui summum Bonum, bonum est ? S.

August. in Psal. 102.

Amandi I. Deum, infinitæ sunt obligationes. **E**cce, supremus supremæ felicitatis hic est apex, Beatitudinis vertex, esse in illo gradu, ut nihil desit. Repugnant hæc duo; beatum esse, & aliquid sibi deesse. Si inter omnia, & post omnia, quæ vagè amando, prosequeris bona unum tibi sit bonum, quod est summum Bonum: cum in uno habeas omnia; jam necesse est, te beatum esse, cum nihil tibi possit deesse. Quid ergo te fatigas, ô Anima, ambulando vias difficiles, cum habeas te; imò in te Deum, amari, & amare tam facilem? Quæris amandi invitamenta;

Pars III.

Qqq

nume-